

[Anden næstformand]

gør opmærksom på, at forslaget bliver sat til afstemning ved mødets begyndelse i morgen.

Jette Thomsen (KF):

Jeg har set frem til denne forespørgselsdebat, fordi det er et uhyre vanskeligt og interessant emne, vi behandler, og jeg har da derfor også noteret mig forespørgernes og Socialdemokratiets interesse for den vigtige sag.

På Kristeligt Folkepartis og Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg gøre følgende bemærkninger:

I de ca. 100 år, hvor der har været lovgivet på arbejdsmiljøområdet, har indsatsen for et godt arbejdsmiljø haft vidt forskellig karakter. Tiderne har ændret sig, og det har arbejdsstederne og de materialer, der anvendes, også. Det giver selvfølgelig problemer undervejs, men det har været problemer, som arbejdsmarkedets parter har formået at løse stort set i enighed.

I dag koncentrerer en stor del af arbejds miljøindsatsen sig om sundhedsskadelige stoffer; samtidig med at produkterne bliver mere avancerede, bliver brugen af farlige stoffer det også, og selv om vi i dag har stor viden på området, er det vigtigt at sikre mod farlige stoffer i arbejdsmiljøet. Denne indsats skal hele tiden overvåges og konstant justeres.

I arbejdsmiljølovens bekendtgørelse om stoffer og materialer står der, at man skal fjerne farlige stoffer og erstatte dem med mindre farlige, også selv om det bliver noget dyrere. Det er et godt princip, som vi vil forlange opfyldt, fordi vi prioriterer indsatsen mod brug af farlige stoffer højest i hele arbejdsmiljøindsatsen.

Derfor er jeg glad for denne forespørgselsdebat, så vi kan få lov til at gentage det, for det går ligesom en rød tråd gennem mange af vore diskussioner her i Tinget, at der ikke bliver gjort noget, og det er i hvert fald forkert. I et nært samarbejde med arbejdsmarkedets parter i Arbejdsmiljørådet er der sket væsentlige ting, og jeg lægger megen vægt på enighed mellem de parter, som har et langt mere detaljeret kendskab til området, end vi herinde har.

Arbejdstilsynet har desuden lagt stor vægt på information og oplysning gennem kampanjer, og jeg kan her nævne OBS-udsendelser, informationsfoldere m.v. om sundhedsfa-

ren ved at arbejde med farlige stoffer. Mange af virksomhederne er ikke klar over, at der findes andre midler, der kan det samme, og der er jo ingen virksomhed, som vil bruge dyre opløsningsmidler, hvis der i stedet kan bruges sæbe og vand. Et sådant eksempel findes, og her har det været på sin plads med oplysning.

Vi kender også eksempler på stoffer, som er så farlige, at man simpelt hen har udstedt forbud mod brugen af dem. Jeg kan nævne krom i cement: det viste sig, at 30 pct. af dem, der arbejder med dette stof, pådrog sig en hudlidelse. Så er der selvfølgelig grund til at skride ind, og det gjorde man.

Derfor er det godt og glædeligt, at Arbejdstilsynet er i gang med at opstille kriterier for, hvornår stoffer giver allergi, og hvor hyppigt det forekommer. Selv om der i dag bliver gjort, hvad der er muligt, og man bruger al den viden, vi i dag er i besiddelse af, og selv om Arbejdstilsynet har lavet en meget lang liste over kræftfremkaldende stoffer - 200 er der på den, som vi har hørt i dag, men ca. halvdelen er slet ikke i brug - kan man ikke gøre en seriøs indsats uden at vide, hvad der skal gøres. Men trods stor viden og forskning står vi altså endnu med mange ukendte faktorer.

Derfor er det godt, at nye stoffer i dag skal godkendes, såvel når det gælder det umiddelbare og det nære miljø, som når det gælder omgivelserne. Det koster flere millioner kroner, som producenten selv skal betale. Det giver dog en rimelig sikkerhed for, at intet nyt kommer på markedet, uden at det er gennemtestet.

Vi vil arbejde videre for, at ingen skal gå på arbejde med risiko for et ødelagt helbred på grund af arbejde med farlige stoffer.

Hvad angår det af hr. Taanquist fremsatte dagsordensforslag, skal jeg meddele, at Kristeligt Folkeparti og Det Konservative Folkeparti kan stemme for dagsordensforslaget.

Elsbeth Kock-Petersen (V):

Jeg synes i virkeligheden, at denne forespørgselsdebat, er en udmærket forlængelse af redegørelsesdebatten for Socialdemokratiets forespørgsel illustrerer jo i virkeligheden et af de grundlæggende elementer, vi havde fremme i redegørelsesdebatten, nemlig spørgsmålet om, at man ikke kan behandle